

ὴν πολύτιμον. Ἐστρεψε δύο φύλλα γεγραμμένα, τὰ λοιπὰ ἡσαν λευκά. Τὸ ἔργον ἦτο ἀτελές· ἀναντιρρήτως ὃ γράψας εἶχεν ἀπωλέσει τὸ τετράδιον πρίν ἢ τὸ συμπληρώσῃ. Ἐκρυψεν αὐτὸν ὁ νέος ἐν τῷ θυλακίῳ καὶ ἐσπευσεν εἰς τὴν κατοικίαν του. Ἡν αὕτη ἴσσργεως οικία κῆπον ἔχουσα τερπνὸν καὶ σύνδενδρον, ἀνῆκε δὲ εἰς ἀγρούν χωριόν, ὅστις συγχάκις ἐφιλοξενεῖτο ἐν τῇ πόλει παρὰ τοῖς γονεῦσι τοῦ Ἀρίστωνος καὶ ἥδη ἀνταπέδιδεν αὐτῷ τὰ ἔστι.

Ἐθύμος ὡς ὁ φοιτητής εἰσῆλθεν εἰς τὸν ὠρχίον κῆπον ἐκάθισεν ἐπὶ ριπὸς ὑπὸ τὴν σκιὰν βερυκοκλέας παλαιάς, τοὺς ἀμούς καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ δένδρου ἐπερείδων καὶ ἐξῆγαγεν ἀπὸ τοῦ θυλακίου τὸ τετράδιον καὶ πάλιν εἰς τὴν πρώτην σελίδα προσήλωσε τὰ ὄμυκτα. Ἡ ἐπιγραφὴ ἦν καλλιγραφικωτάτη· γράμματα ὡς εἰδῆ, συνδεδεμένα, ὀλίγον αλίνοντα πρὸς τὰ δεξιά ἀπετέλουν τὸ χειρόγραφον· χεῖρες καλλιτεχνικώταται ἐγχάραξην τὰ γράμματα ἑκεῖνα, χεῖρες λεπταὶ καὶ ἡσημέναι. Ἀμφούσια δὲν ὑπῆρχε τὸ χειρόγραφον ἀνῆκε τῇ ὠρχίᾳ Ὁρείδῃ, τῇ κορσούδῃ τοῦ πύργου.

Σφοδρὰν θὰ δοκιμάσῃ λύπην διὰ τὴν ἀπώλειαν κύτου ἡ χριτόβρυτος· καὶ ὅμως ἡ χαρὰ τοῦ νεανίου διὰ τὸ εὑρημα αὐτὸν ἦτο μεγάλη· ἐθεώρησε τοῦτο δῶρον τοῦ οὐρανοῦ δι’ αὐτόν. Καίτοι δὲ ἦν ἀτελές, ἐν τούτοις ἦτο δι’ αὐτὸν πολύτιμον κειμήλιον. Τὸ βλέμμα πάλιν ἐπὶ τῆς σελίδος ἔφριψε καὶ ἀνέγνω: «Ἡ αὐτογραφία μου».

Ἡ αὐτογραφία της εἶπε καὶ ἐμειδίασε προτείνων τὸ κάτω χεῖλος. Εἶτα συνωρύουσθη καὶ κατέστη σύνηνος. «Ἐπρεπεν ἀρά γε ν’ ἀνχγνώσῃ αὐτήν; τοῦτο δὲν θὰ ἦτο παραβίασις; δὲν θὰ ἦτο ἀντικρούς ἀμάρτημα κατὰ τοῦ συνειδότως; Μικρὰ κόρη ἐμπιστεύεται ἐπὶ τοῦ γέρτου τὰ δικαιοήματά της, καὶ τίς δὲ ἀδιάκριτος ἐκεῖνος δι’ τολμὴ νὰ ρίψῃ βλέμματα ἵερσύλον ἐπὶ τῶν μυστικῶν ἑκείνων σελίδων! Τοικύται σκέψεις κατὰ πρῶτον διηλθούν διὰ τοῦ νοῦ κύτου, ἀλλ’ ἐν ἀκαρεὶ κατέπνιξεν κύτας ὡσεὶ ὁδύναμις τις ἀνωτέρω ἡλίγιναζεν αὐτόν, νὰ παραβῇ τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος· καὶ ἦν ἡ ἰσχὺς αὐτῆς ἀκαταμάχητος, δὲν ἦτο αὐτὴ ἡ περιέργεια, ἀλλ’ αὐτὴ ἐπέτεινε τὴν περιέργειαν, ὅστε ὁ Ἀρίστων ἐνέδωκεν εἰς τὰς πιέσεις κύτης καὶ ἤρξατο ἀνχγινώσκων.

(Ἀκολουθεῖ).

ΜΕΧ. Η. ΦΙΔΑΝΟΙΔΗΣ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.—*Ἡ περὶ τῆς ὀλίκης ἀκτινίας τῆς 4/16 ἀπριλίου ἔκθεσις τοῦ κ. Pasteur καὶ ἡ ἐξ αφορμῆς ταύτης ἀνασύνθετος τοῦ κ. Janssen.*—*Ἡ ἀτέλεστραια τοῦ Δεσ.*—**ΤΕΡΨΥΣΙΚΑ.**—*Ἡ ἐντασις τῆς βαρύτητος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς.*—**ΤΕΡΑΛΟΤΙΚΑ.**—*Ἄνθιστις μετεωρῶν ὑπὸ τοῦ κ. Stannius.*—**ΧΡΟΝΙΚΑ.**—*Ἡ εἰς τὸν ἀστρονομὸν τοῦ παπιόσματος.*

Ἐν τοῖς τῶν προπογυμμένων Ἐπιστημονικῶν ἡμένων Ἐπιθεωρήσεων ἀνεγράψαμεν τὰς ἑκάστοτε διαβιβαζούμενας εἰδήσεις περὶ τῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων ἀστρο-

νομικῶν ἀποστολῶν γενομένων παρατηρήσεων κατὰ τὴν σημαντικὴν ὁλικὴν ἔκλειψιν τῆς 4/16 ἀπριλίου ἐ. ἔ. Συνεχίζοντες τὴν ἐν ταῖς στήλαις ταύταις ἀναγράφην τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀναισιονώσεων, δημοσιεύομεν σύμφερον περὶ τοῦ της 5/17 ιουλίου ἡ Βασίλεια Baume Pluvine—ἀποσταλέντος, ὡς γνωστόν, εἰς Σενεγάλην πόδες φωτογραφικούν καὶ φασματοσκοπικὴν μελέτην τοῦ ἡλιακοῦ στεφάνου, κωλυθέντος δὲ νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε —πεμφθείσης τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων ἀνακοινώσεως αὐτοῦ,¹ ἐπὶ τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων ὑπὸ τοῦ κ. Pasteur, ἀρχηγοῦ τῆς φωτογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἀστεροσκοπείου τοῦ Meudon, ἀποσταλέντος, ὡς γνωστόν¹ ἀντὶ τοῦ κ. Pluvineλ καὶ ἐπιφορτισθέντος τὴν ἐκ Joal (Σενεγάλη) μελέτην τῆς ἐκλείψεως δι’ οὐρανῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατασκευασθέντων, ἵδιρ δὲ τὸν διὰ τῆς φωτογραφικῆς μελέτην τῆς ὑψῆς τοῦ στεφάνου, τοῦ φάσματος αὐτοῦ καὶ τῆς φωτεινῆς αὐτοῦ ἐντάσεως.

Ἐκ τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Pasteur ἔλαβεν 9 φωτογραφικάς εἰκόνας τοῦ στεφάνου δι’ 9 ἀντοφθαλμίων ἐκόντων τὴν αὐτὴν μὲν ἐπαισθητῶς ἐστιακὸν ἀπόστασιν (1, 50 μ.) διάφορον δὲ τὸ ἄνοιγμα, ὅπερ ποιεῖται ἀπὸ 155 μέχρι 5 κχλιοστομέτρων. Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν εἰκόνων τούτων συνάγεται:

a) Ὅτι ἀριτεῖ ἡ φωτογραφικὴ διῆδοις 4' διαρκεῖας πρὸς ἐπιτυχίαν ὅσφι τὸ δυνατὸν πληρεστέρας παραστάθεως τοῦ στεφάνου. Ἡ διῆδοις αὗτη δυνατὸν νὰ ἐγινεκθῇ δι’ ἐκθέσεως 6'' μόνον διαρκεῖας δι’ ἀντοφθαλμίου ἔχοντος ἐστιακὸν ἀπόστασιν ἐξισουμένην πρὸς τὸ διαδεκαπλάσιον τῆς διαμέτρου τοῦ ἀνοίγματος αὐτοῦ.

b) Ὅτι ἡ ὑψὴ τοῦ στεφάνου δὲν παρουσιάζει τὴν ὅψιν, ἡν ἐνόμιζον ὅτι ἐν αὐτῷ θὰ ἀνεύρισκον.

Ἄφ' ἔτέρου δέ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁλικῆς φάσεως ὑπάν τὸν ἐνεργειαὶ δύο φωτογραφικὰ φάσματοσκοπία, ἡ δὲ ἐν τῷ φάσματι τοῦ στεφάνου παρουσία τῶν φαδόωσεων τοῦ Fraunhofer ἐπιβεβαιοῖ τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Janssen γενομένας τῷ 1871 καὶ 1883 παραπούσεις, ἐξ ὧν συνεπέργανεν οὕτος ὅτι ὑψίσταται ἐν τῷ στεφάνῳ ἐξ ἀντακλάσεως τὸ ἡλιακὸν φῶς.

Ἡ δὲ μέτρησίς της ἀκτινοβολίας τοῦ στεφάνου, καίτοι αὗτη λείπεται τῆς ἐπιδιωκμένης ἀκριβείας ἔνεκα τῶν ἐλαφρῶν νεφῶν τῶν καλυψάντων τὸν οὐρανὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλείψεως, δεικνύει ὅτι τὸ π' αὐτοῦ ἐκτεμπόμενον φῶς εἶναι ἀρκούντως ἔντονον. Εἰς ταῦτα προσθετέον ὅτι λίαν εὐαίσθητον θερμόμετρον ἐδημείωσε κατάπτωσιν θερμοκρασίας 1°, 8 κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκλείψεως, ὅτι δὲ ἡ κατάψυξις αὕτη θὰ ἔτοι βεβαίως μεγαλειτέρα δινευ τοῦ κατὰ τὴν ὑμέραν ἑκείνην πνέοντος βορειοδυτικοῦ ἐνέργου, ὅστις ἀνεμίγνυε τὰ στρῶματα τοῦ ἀέρος, καὶ ἀνευ τῆς ὄμιχλωδους καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαιρίδας, ἥτις ἐξηρθνεῖ τὴν ἀκτινοβολίαν.

Κατὰ δὲ τὴν συνεδρίαν τῆς 5/17 ιουλίου ὁ κ. J. Janssen ἀνέγνω ὑπόμνημα, ἐν ᾧ ιστορικῶς ἀνα-

1) Συνεδρία τῆς 28/10 Ιουλίου.

2) Βλέπε «Ἐθνομαδιάζες Ἐπιθεωρήσεως» ἀριθ. 27, ἐν σελ. 534.

φέρονται τά γεγονότα, δι' ὧν ἀπεδείχθη ἡ ὑπαρξίας τῆς ἀποτελούσης τὸν ἡλιακὸν στέφανον ἀτμοσφαιρας, πῖτις ἐτέθη ἐν ἀμφιβόλῳ πολὺ μετὰ τὴν σημαντικὴν ὀλικὴν ἔκλειψιν τοῦ 1868, δι' ἡς καὶ ἀλλοτε ἀνεγράψαμεν¹, νέοι ἡνεώχθησαν ὅρίζοντες, ἐνεκανισθησαν δὲ ἡ ἀξιολογωτάτη σειρά τῶν συγχρόνων σχετικῶν πρὸς τὴν συστασιν τοῦ Ἡλίου ἀνακαλύψεων. Διὰ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ ὁ κ. Janssen ἀποδεικνύει ὅτι αἱ ὑπὸ αὐτοῦ γενόμεναι παρατηρήσεις κατὰ τὴν ὄλικὴν ἔκλειψιν τοῦ δεκευβρίου τοῦ 1871 καὶ ἐξ ὧν συνεπέραντε τὴν ὑπαρξίαν νέας περὶ τὸν Ἡλίου ἀτμοσφαιρίας, ἥν προτέτεινε νὰ καλέσωσι ἀτμόσφαιρον τοῦ στέφανου (atmosphère coronale), εὐρίσκοντας σήμερον ὄλοσχεδίας ἐπιβεβαιωμέναι διὰ τῶν φασματικῶν φωτογραφιῶν, ἃς τοσοῦτον καλῶς ἐπέτυχεν ὁ κ. Pasteur κατὰ τὴν τελευταίαν ὄλικὴν τοῦ Ἡλίου ἔκλειψιν.

Ἐτέρᾳ δὲ ἀστρονομικῇ μελέτῃ, ἀξια ἀναγραφῆς ἐν ταῖς στήλαις ταύταις, εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Marsden Manson διατυπωθεῖσα ἐν τῷ Ciel et Terre περὶ τῆς ἀτμοσφαιρᾶς τοῦ πλανήτου Διός, ὅστις, ὡς γνωστόν, παρέχει τὴν μείζονα εὐχέρειαν πρὸς μελέτην τῆς ἀτμοσφαιρικῆς αὐτοῦ κυκλοφορίας. Καὶ ἐν πρώτοις μὲν εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ περὶ ἡς ὁ λόγος κυκλοφορία τῆς ἀτμοσφαιρᾶς τοῦ γίγαντος τῶν πλανητῶν δὲν εἶναι ἐντελῶς ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν τῆς ὑμετέρας, διότι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ πλανήτου τούτου πλὴν τῆς ἡλιακῆς θερμότητος, πῖτις εἶναι πολλῷ ἐλάσσων τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὴν ὑμετέραν Γῆν ὑπὸ ἴσην ἐπιφάνειαν, ἔξιδουμένη ύδησις τὸ 1]27 ἐκείνης², θερμαίνεται καὶ ὑπὸ τῆς ἴδιας τοῦ πλανήτου θερμότητος, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ταχεῖῶν μεταβολῶν, ἃς ὑφίστανται αἱ μᾶζαι τῶν νεφῶν. Οὐδὲν πέττον δέον νὰ θεωρηθῇ ἡ κίνησις τῆς τοῦ Διός ἀτμοσφαιρᾶς ὡς προερχομένην πρώτιστα ἐκ τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἡλίου, ἐπὶ τούτου δὲ στηριζόμενος ὁ Marsden προσπέλθησε νὰ διατυπώῃ τοὺς νόμους τῆς κινήσεως τῆς ἀτμοσφαιρᾶς τοῦ ἐνδόγνω πλανήτου, συνενώσας πρὸς τοῦτο πολλὰ γεγονότα γενικῶς παραδεδεγμένα ἐν σχέσει πρὸς τὸ σύστημα τῶν ὑμετέρων νεφῶν καὶ τὴν κίνησιν, ἥν ἀκολουθοῦσσι τὰ ἐκ κονιορτοῦ νέφη. Εἴτα ἡσχολήθη εἰς τὰς παρατηρουμένας ἐπὶ τῆς ἐπιφάνειας τοῦ Διός κυκλίδας καὶ διέγραψε πίνακα τῶν περιόδων τῆς περιφορᾶς αὐτῶν καὶ τοῦ γεωγραφικοῦ αὐτῶν πλάτους, ἐξ οὗ συνεπέγανταν ὅτι αἱ μέσαι περιόδοι τῆς περιφορᾶς κατὰ τὰ διάφορα πλάτην ἔχουσιν ὡς ἔξις:

Πλάτη.

Χρόνος περιφορᾶς.

120 B.,	ἐπὶ τῇ βάσει 17 κχλδων.	9 ὥρ. 55' 36''/49
40 B.,	" "	5 "	9 50 40, 06
80 N.,	" "	21 "	9 50 22, 04
300 N.,	" "	3 "	9 55 17, 01

1) Βλέπε Ἐβδομαδιαίες Ἐπιθεωρήσεως ἀριθμ. 21, ἐν σελ. 414 — 415.

2) Ἡ θερμότης καὶ τὸ φῶς, ὅπερ προσπίπτει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν πλανητῶν, εὑρίσκονται εἰς ἀντίστροφον λόγον τῶν τετραγώνων τῶν ἀπὸ τοῦ Ἡλίου ἀποστάσεων, τῆς ἀποστάσεως δὲ τοῦ Διός ἔξισουμένης πρὸς 5,2, ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ προσπίπτουσα ἡλιακὴ θερμότης ξεσται πρὸς 100² : 522 ἢ τοι πρὸς 1]27.

"Οδον δ" ἀφορᾷ αὐτάς ταύτας τὰς κυλίδας, ὁ κ. Manson θεωρεῖ ὅτι ἐκ τούτων αἱ μὲν φαινόμεναι λευκαὶ ἀποτελοῦνται ἐκ μαζῶν ἀρρενοφορίας (giration ascendante), ἐκ κατωτέρων προερχομένων χωρῶν, ἐνῷ αἱ φαινόμεναι σκοτειναὶ εἶναι ἀπλάδες στῆλαι ψυχροῦ κατιόντος ἀρρενοφορίας, συνηνωμέναι δὲ ἀποτελοῦσσι μέρη συστήματος καθέτου κυκλοφορίας. Ἐπίσης θεωρεῖ τὴν ἐρυθράν κυλίδαν ὡς ἀποτελεσματικήν τῆς ἐστερεοποίης θερμότητος, τὴν δὲ ἀπωτικήν δύναμιν, ἥν αὐτὴ φαίνεται ἔχουσα, ὡς ὀφειλομένην εἰς τὴν διαστολὴν τῶν θερμῶν ὀρειμάτων, καθ' ὃ δύναται ταῦτα ἀνέρχονται. Ἐπίσης ἐρυθρόν τῆς περιφορᾶς τῶν κυλίδων διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς περιφορᾶς τῶν διάτητων, κατὰ τὴν ταχύτητος τῆς περιφορᾶς τῶν κυλίδων διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς παχύτητος τῶν κυλίδων, κατὰ τὴν ταχύτητος τῆς περιφορᾶς τῶν κυλίδων διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς παχύτητος τῶν κυλίδων.

Καὶ ταῦτα μὲν εἶναι ἐν περιλήψει τὰ σημαντικώτερα τῶν προστιθόμενων μηδὲν ἀστρονομικῶν γεγονότων τοῦ ληξαντος μηνὸς, εἰς ἡ δύνατος τις νὰ προσθέσῃ καὶ τινὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν κατὰ τὴν 8 καὶ 9 Ιουλίου (ν. μ.) γενομένην ἀνακάλυψιν τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Tisserand ὀνομασθέντος κομήτου Rordame-Quénies-Set, οὔτινος τὸν ἐν τῷ οὐρανῷ παρουσίαν ἀνήγγειλε διὰ τηλεγράφηματος πρὸς τὸν κ. Tisserand ὡς εἰς τὴν ὑπορεσίαν τοῦ Ἀστεροσκοπείου τοῦ Juvisy προσκεκολλημένος κ. Quénisset ὡς παρατηρηθεῖσάν ὑπ' αὐτοῦ τὴν ἐσπέραν τῆς 27]9 Ιουλίου, ἀνεκάλυψε δὲ πράγματι κατὰ τηλεγράφημα τοῦ κεντρικοῦ σταθμοῦ τοῦ Kiel μίαν ὑμέραν πρότερον (26]8 Ιουλίου) ἐν Utah (Ἡνωμέναις Πολιτείαις) ὁ κ. Rordame. Τὸν κομήτιν τοῦτον, ὅστις ἀνεφάνη κατὰ τὸ δριον τῶν ἀστερισμῶν τῆς Μεγάλης Ἄρκτου καὶ τοῦ Μικροῦ Λέοντος, καὶ οὔτινος ἡ λάμψις ταχέως φθίνει, καθ' ὃ δύον ἀπομακρύνεται ἀρρενοφορίας τῆς μηδῶν βαίνων πρὸς τὴν κόμην τῆς Βερενίκης, παρηκολούθησαν, πλὴν τῶν κ. Rordame καὶ Quénisset, καὶ οἱ ἀστρονόμοι κ. Bigourdan, διὰ τοῦ ισημερινοῦ τηλεσκοπίου τοῦ διατητικοῦ Πύργου τοῦ Ἀστεροσκοπείου τῶν Παρισίων, G. Rayet καὶ L. Picart, διὰ τοῦ μεγάλου ισημερινοῦ τηλεσκοπίου τοῦ Ἀστεροσκοπείου τῆς Bordeaux, καὶ ἄλλοι. Κατὰ τὰς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιτηδημῶν τῶν Παρισίων γενομένας ἀνακοινώσεις περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ κομήτου τούτου παρατηρηθεῶν συνάγεται ὅτι, κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐκ τοῦ Ἀστεροσκοπείου τοῦ Juvisy παρατηρηθεῖσαν τοῦ κ. Quénisset ἡ μὲν κόμη τοῦ ἀστέρος, ἡς ἡ διάμετρος ἔξιδουμένη πρὸς 10' μέχρι 15', πρὸς λαμπροτάτην, ἡ δὲ ὀλικὴ αὐτοῦ λάμψις ἡτοι κατωτέρα τῆς τοῦ τετάρτου μεγέθους, παρετηρήθη δὲ ἀντιθέτως πρὸς τὸν Ἡλίου κειμένη οὐρά 3⁰ μῆκος, ὁ δὲ λαμπρότατος τοῦ ἀστέρου πυρὸν εἰχε διάμετρον 4'', ὅτι δὲ τὸν 4]16 Ιουλίου ἡ λάμψις τῆς οὐρᾶς ἡτοι ἀθενής, μηδὲν ἔχουσα μῆκος πλέον τῆς 1⁰, κατὰ δὲ τὰς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν τετάρτου μεγέθους πρὸς λαμπροτάτην, ἡ δὲ ὀλικὴ αὐτοῦ λάμψις ἡτοι κατωτέρα τῆς τοῦ τετάρτου μεγέθους, παρετηρήθη δὲ ἀντιθέτως πρὸς τὸν Ἡλίου κειμένη 158κιλ., ἐφαίνετο οὔτος ὡς νεφελόστης στρογγύλη, ἔχουσα ὀλικὴν διάμετρον 3, 5' μετὰ πυρῆνος 2'', μέχρι 3'', διαμέτρου, περιβαλλομένου ὑπὸ λαμπροτάτης νεφελόστητος, ὅτις ἐσχημάτιζε κυκλοειδῆς ἐπιφάνειαν 20'' περίπου διαμέτρου, ἐντελῶς δια-

κειριμένην τῆς λοιπῆς κόμης, ἡς ἡ φωτεινὴ ἔντασις ἔθινεν ὄμοιοι μόρφως πρὸς τὰ πέρατα.

Μεταξὺ τῶν ἀδχάτων γενομένων ἐρευνῶν καὶ μελετῶν ἐπὶ τῆς ἔντασεως τῆς βαρύτητος ἐπὶ τῆς ἐπιθανείας τῆς Γῆς πολλοῦ λόγου ἀξιῖαι εἶναι αἱ ἀδχάτως γενόμεναι ὑπὸ τοῦ κ. Alphonse Berger, προπαρακευαστοῦ τοῦ Lippman ἐν τῇ Σορβόνῃ, καὶ τοῦ ταγματάρχου Dessimerges. Καὶ ἡ μὲν τοῦ πρώτου ἐργασία, ὑποβληθεῖσα δι' ὑπομνήματος τοῦ κ. Berger εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων ὑπὸ τοῦ κ. Tisserand¹⁾, ἀναφέρεται εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς μέσης πυκνότητος τῆς Γῆς. Πρὸς τοῦτο ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Berger λίμνη τις τοῦ βελγικοῦ Λουξεμβούργου, ἡς ἡ ἐπιφάνεια, ὀλικῆς ἐκτάσεως 32 ἑκατοίων, δυνατὸν νὰ ὑψωθῇ ἡ νὰ ταπεινωθῇ κατὰ βούλησιν καθ' ἓν ὅλον μέτρον, οὕτω δὲ προστίθεται ἡ ἀφαιρεῖται ἀπ' αὐτῆς ἥλκουσα μᾶζα βάρους 320000 χγ. Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ὁ κ. Berger εὑρεγ ως μέσην πυκνότητα τῆς Γῆς τὸν ἀριθμὸν 5,41, ἐνῷ, ὡς γνωστόν, διὰ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Cornu ὑπελογίσθη αὐτὴ εἰς 5,46. Ἡ δὲ τοῦ κ. Dessimerges ἐργασία, ἀνακοινωθεῖσα τῇ αὐτῇ Ἀκαδημίᾳ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 5/17 Ιουλίου, εἶναι τὸ ἔξαγόμενον σειρᾶς προσδιορισμῶν τῆς ἔντασεως τῆς βαρύτητος, αἵτινες ἐγένοντο ὑπὸ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1884 γεωγραφικῶν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν. Κατὰ τὴν σοδαράν ταύτην καὶ μακράν ἐργασίαν ἐγένοντο διὰ διαφόρων μεθόδων 41 προσδιορισμοὶ τῆς ἔντασεως τῆς γηίνης βαρύτητος ἐν 35 διαφόροις σταθμοῖς, τῶν δὲ οὕτως εὐρεθεισῶν τιμῶν ἐγένετο σύγκρισις πρὸς τὴν τῶν Παρισίων, ἡτὶς ἐθεωρήθη ὡς βάσις, καὶ ἡ ἐν ἑκάστῳ τῶν 35 σταθμῶν ἀναγωγὴ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Αἱ τοῦ πίνακος τούτου ἄκραι ἔντασεις τῆς γηίνης βαρύτητος ἀντιστοιχοῦσιν εἰς τοὺς σταθμούς: Ἐδιμούργον (9,81680 μ.)¹⁾ καὶ Laghouat (9,79549 μ.), ἡ δὲ μέση ἔντασις αὐτῆς εἰς τοὺς Παρισίους) 9,81012 μ.). Ἐπειδὴ δὲ μεταξὺ τῶν 35 σταθμῶν, ἐν οἷς αἱ ὑπὸ αὐτοῦ μετρήσεις ἐγένοντο, ὑπάρχουσι καὶ τινες κοινοὶ πρὸς τοὺς προγενεστέρους προσδιορισμῶν, οἵτινες ἐγένοντο ὑπὸ τῶν Biot, Kater καὶ Albrecht (καὶ κατὰ συνέπειαν πρὸς τοὺς τῶν Bessel καὶ Pelters), ὁ κ. Dessimerges ἤδυνθη νὰ συγκρίνῃ τὰς ιδίας αὐτοῦ πρὸς τὰς τῶν προγενεστέρων μετρήσεις καὶ νὰ εὔρῃ οὕτω, τὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς σημείοις διαφορὰς τῆς ἔντασεως τῆς βαρύτητος. Οὕτως αἱ πρὸς τὰς μετρήσεις τοῦ Biot διαφοραὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Dessimerges εὐρεθέντων ἀριθμῶν εἶναι αἱ ἔκτις: Ἐδιμούργον, 0,00111 μ., Γρεγούνηνθιον, 0,00112 μ., Δουνκέρκη, 0,00120, Παρισίοι, 0,00119 μ. ἤδυνθη. Οθεν οὕτος διὰ συγκρίσεως τῶν ἐν τοῖς κοινοῖς σταθμοῖς εὐρεθέντων ἀριθμῶν καὶ διὰ τῆς ἀφαρμογῆς τῶν ἐκ τῶν συγκρίσεων τούτων προκυπτούσων διορθώσεων, νὰ σχηματίσῃ ὄμογενές τι ὅλον συγχωνεύσων τὰς μετρήσεις τῶν ἀρχαίων παρατηρητῶν μετὰ τῶν τῆς γεωγραφικῆς ὑπηρεσίας.

1) Συνεδρία τῆς 14/26 Ιουνίου.

2) Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἐκφράζουσιν, ὡς γνωστόν, τὴν σταθερὰν ἐπιτάχυνσιν (γ.), ἡτοι τὴν προτίθεμένην ταχύτηταν εἰς τὸ τέλος ἔκστατου (τοῦ πρώτου) δευτερολέπτου, τῆς πιώσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἡρεμίας πρὸς τὸ κέντρον τῆς γῆς ἐνεργείᾳ τῆς βαρύτητος πιπτόντων σωμάτων.

Αἱ ἀνωμαλίαι τῆς ἔντασεως τῆς βαρύτητος ἀπειδίδοντο ὑπό τινων μὲν εἰς ἀντιστοίχους ἀνωμαλίας τοῦ σχῆματος τῆς Γῆς, ὑπὸ ἄλλων εἰς τὸ ἀτελές τῶν τύπων τῆς ἀναγωγῆς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης τῶν ἐκ τῆς ἀμέδου μετρήσεως τῆς ἔντασεως τῆς βαρύτητος προκυπτόντων ἀριθμῶν, ὑπὸ ἄλλων δὲ εἰς τὴν ἀνισόν διανομὴν τῆς μάζης ἐν τῷ γηίνῳ φλοιῷ, ὑπὸ τῶν πλειστων δὲ εἰς τὸ ἐλαττωματικὸν τῶν μετρήσεων. Ἐκ τοῦ συνόλου δὲ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Dessimerges γενομένων μετρήσεων καὶ ἐκ τῆς διορθώσεως τῶν ἀρχαίων τιμῶν ἐπεται, κατὰ τὸν συγγραφέα, διτὶ ἡ βαρύτης διανέμεται λίαν ἀνωμάλως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Ἐπὶ τῶν νήσων σπουδεῖται σημαντικὴ αὔξησίς τῆς βαρύτητος, ἐλάττωσις δὲ αὐτῆς ἐπὶ τῶν πίπειρων, δὲ δὲ ἐλάττωσις αὕτη εἶναι τόσῳ ἐπαισθητότερα, δῆδε οἱ σταθμοὶ κείνται εἰς μείζον ύψος καὶ εἰς μείζονα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπόστασιν. Αἱ διαφοραὶ αὕται καθίστανται ὑπὸ τοῦ κ. Dessimerges καταφανεῖς διὰ διαγράμματος γραμμῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς Σπιτζέργης καὶ ἀναγούσης εἰς Biskra, ἐνῷ παρατηρεῖται διτὶ οἱ ἀνωμαλίαι τῆς ἔντασεως τῆς βαρύτητος, θετικαὶ ἐν Σπιτζέργη, ἐν Σικετίᾳ καὶ ἐν Κορσικῇ, εἰσίν ἀργυρικαὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀλγερίᾳ, εὐκρινῶς παρακολουθοῦσαι τὴν αὔξησίν τοῦ ύψους καὶ τῆς ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀποστάσεως. Κατὰ τὸν κ. Dessimerges αἱ ἀνωμαλίαι αὕται οὐδόλως δέοντες ἀπόσθισται εἰς ἀνωμαλίας τοῦ σχῆματος τῆς γηίνης οὐδαίρας.

"Ἄξιον ἀναγραφῆς γεγονός, σχετιζόμενον πρὸς τὰ ἔκαστοτε ἐν ταῖς στάλαις ταύταις καταχωριζόμενα περὶ τῆς φύσεως τῆς ἀκτῶν τοῦ ὑμετέρου πλανήτου ὑλῆς, εἶναι ἡ ἀδχάτως ὑπὸ τοῦ διαιρετοῦς γεωλόγου κ. Stanislas Meunier γενομένη ἀνάλυσίς δύο δειγμάτων μετεωριτῶν προσβενεγχέντων εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἑκείνου μουσείου ὑπὸ τοῦ Halid Edhem Pacha. Πρὸ τῆς ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει κατατάξεως τῶν δειγμάτων τούτων, ὁ κ. Meunier προέβη εἰς λιθολογικόντων προσδιορισμόν, ἐθεώρησε δὲ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν πορισμάτων τῆς ἐργασίας ταύτης τοσούτῳ μᾶλλον ἐνδεδειγμένην, δῆδε διότι οὐδεμία περὶ τῶν λίθων τούτων ἐγένετο μέχρι τοῦδε διηγούμενος.

"Ο πρῶτος τῶν ἀερολιθῶν τούτων κατέπεσε παρὰ τὸν Τύρονταν, ἐν Ρωμενίᾳ, εἰς ἐποχὴν μὲν ὀρισμένην, συνελέγη δὲ περὶ τὸ 1873. Τὸ δεῖγμα περιβάλλεται ἐν μέρει ὑπὸ μέλανος ἐπιπάγου, πάχους 1 χιλιοστομέτρου. Ἡ κτηδὼν αὐτοῦ βάρος ἰσοῦται περὶ 3,690. Εὐχερεῖς δὲ κωρίζεται ὁ μετεωρικός οὗτος λίθος εἰς δύο διακεκομένα πετρώματα, μεμιγμένα ὑπὸ μορφῶν τεμαχίων, ὃν ἔκαστον ιδίᾳ παρουσιάζει τοὺς καρακτῆρας δύο διακεκομένων τύπων.

"Ο δὲ δεύτερος μετεωρικός λίθος κατέπεσε τὴν 21/2 Ιουνίου τοῦ 1883 εἰς δύσος τι κείμενον παρὰ τὸ χωρίον Urba, ἐν τῷ νομῷ τοῦ Belgrade-Djik. Εἰναι δύοισι μόρφωσις λευκός καὶ ἔχει πιώσεως τὸ 3,427 ἀποτελεῖται δὲ ἐκ λεπτοτάτων κόκκων καὶ διὰ τοῦ μηκοσκοπίου ἔξεταζόμενος παρουσιάζει σχεδὸν ὀλοσχερῶς κρυσταλλώδη ύψην.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Καθηγητής τοῦ ἐν Νέᾳ Υόρκῃ νοσοκομείου Bellevue εἴς ιδίας πειρας ἐθεωρήθη ὅτι εἰς τὰ χρόνια νοσήματα καὶ ιδίᾳ εἰς τὰ καρδιακά, δὲν εἶναι πάντοτε ἔργον φρονήσεως τὸ νῦ ἀπαγορεύῃ τις τὸ κάπνισμα εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀσθενῶν τυχόν καπνίζοντας. Πολλάκις παρετηρήθη ὅτι ἡ ἄμεσος τοῦ καπνίσματος ἐγκαταλείψις ἐπιφέρει δύσπναιαν, ἀγωνίαν καὶ παλιούς, ἀτινα ἐξαρχνίζονται ὅμα διὰ τὴν ἀσθενής ἐκ νέου καπνίσης. Μεταξὺ τούτων δὲ ἀναφέρεται ἡ περίστασις νέου τινὸς προσθληθέντος ὑπὲρ βαρείας ἀλλοιώσεων τῶν καρδιακῶν βαλβίδων, εἰς δὲ ὁ ἰατρὸς ἐδήλωσεν ὅτι διέγιστα μάνιον οὐκ ἔζη ἔτη. Ὁ νέος ἐσκέψθη τότε ὅτι, οὕτως ἐγρύπων τῶν πραγμάτων, προτιμώτερον οὐκ ἦτο νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ὑπολειπούμενης αὔτῷ ζωῆς, καὶ διὰ ἀγαπῶν τὸ κάπνισμα, ἐπεδίθη εἰς ἀσθονον καπνοῦ χρῆσιν. Τοῦτο ἐξακολουθεῖ γινόμενον ἀπὸ δεκκετίξ, ὁ δὲ ἀσθενής εὑρίσκεται εἰς καλλιέργαν ἢ κατ' ἀρχὰς κατάστασιν. Τοῦτο δὲν σημαίνει βεβαίως ὅτι τὸ κάπνισμα ἐνήργησεν ὡς θεραπευτικὸν μέσον, ἀλλ' ὅτι μεγάλη ἀπαιτεῖται προσοχὴ κατὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ καπνίσματος εἰς τοὺς συνειθισμένους εἰς τοῦτο.

ΗΛ. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ

ΑΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ. — **ΘΕΑΤΡΑ ΗΛΙΑΣΙΩΝ.** 'Η δειπνούσις Reichenberg.—**ΧΡΥΣΙΚΑ.**

Γράφοντες περὶ τῶν θεάτρων Ἀθηνῶν πρὸ δεκα-
πεντημερίας τοσαύτην λύπην ἡσθάνθημεν ἐπὶ τοῖς
πρωτοτύποις ἐκείνοις ἔργοις, ἀπέρο κατεπληυτόνταν
τὴν ἀτυχῆ λύπην σκινοῦν, ύστοῦ ἀκρατήτου ἐπελθόντος
τῶν δόξαν μὲν ζηδούντων Seiibe καὶ εἰ τινος ἀλλού,
παρθενούντων δ' αὐτὸν εἰς μείζονα βαθμὸν, ή ή Βα-
τραχομαχία τὴν Όμηδου Ιλιάδα, τοσαύτην ἡσθάν-
θημεν λύπην ἐφ' οἷς ἀνέγνωμεν ἐν ταῖς ἐψιλερίσιν,
ῶστε οὕτε τὰ ὄνόματα αὐτῶν μνημονεῦσαι πένη-
θημεν.

Ἐπινέδον ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐντεῦθεν μὲν Γέρων
Εουρῆδες καὶ Θυμίοῦ λαι Γαλαξεῖδιώ-
τισδαι, ἐκεῖθεν δὲ Κωμειδύλλαια καὶ Προι-
κοθῆραι, εἰς οἰκτρὸν μεταβαλοῦσα Κατάστρω-
μα αὐτῶν, ἐφ' ᾧ οὐχὶ Λευκόν, ἀλλ' ἀλη-
θῶς Οἰκτρόν δρῦμα τελεῖται, καὶ ἡ πλήμυρα
παρίσταται ἀπειλοῦσα ἡμᾶς δρυπιτικωτέρα εἰς τὸ
ἔχοντος κιβωτοῦ φειδογέντιν, διότι
τριαὶ οὐντάς θεοῦ φύλαξον! – ἐκ τοιούτων ἔργων, τῶν
λεγομένων αὐτῶν κωμειδυλλιῶν, σπεύδουσιν γὰ εἰσρεύ-
σουσιν εἰς τὸν ιερόν μέν ἀλλ' ἀτυχῆ ναὸν τῆς
Θαλείας. Ἀλλὰ τὸ κακὸν τοῦτο οὐχ ὑπῆρξεν ἄμικτον
καλοῦ, διότι ἔχηγειρεν ἐπὶ τέλους τὴν ἀγανάκτησιν
πολλῶν, οἵτινες, τὸ δλέθριον τῷ πρόγυματος διακρι-
ρύσσοντες, τὴν ἀποδροφὴν ἀπ' αὐτῶν πάντων
προκαλοῦσσιν. Ὁτε πρὸ τριῶν ἑτῶν δημοσίᾳ τε
καὶ ἐν ἐφημερίσιν ἀπεδείχαμεν δόπινά εἰσι τὰ ἔργα
ταῦτα, ἀπερούσις ἐλληνικά θεωροῦνται, ξενικωτέρα
δὲ εἰσι πολλῶν ἔνων, ἀτινα τὰς ρίζας αὐτῶν ἔχοντα
ἐν αὐτῷ τῷ ἀρχαίῳ καὶ καθαρῷ ἐλληνικῷ δρύματι,
εἰσὶ τὴν τε τέχνην καὶ τὸν γοῦν ἐλληνικῷ εἰπούσει.

δὲ ὅτι οὐ ύπηρτος ἐπὶ τοῦ ἀναγεννωμένου ἡμετέρου θεάτρου, τοῦ οὐπω̄ ιδόντος ἀκμῆν, τῶν ἔργων αὐτῶν τῆς πορειᾶς, ἐγένετο ὀλεθρία καὶ μείζονα ἔτι κατεστροφὴν ἀπειλεῖ, οὐδόλως ἀνεμένομεν ὅτι αἱ προφητίαι ήμδιν ἐκεῖναι οὕτω ταχέως θὰ ἐπραγματοποιῶντο, τὰ δὲ τότε ουθέντα ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ τῶν πραγμάτων ἀσφαλῆ θ' ἀπεδείκνυντο.

"Ηδη δτε τα ἀποτα φανερά ἐγένοντο, πανταχθέν φωνή ἀκούεται κατ' αὐτῶν. Διατριβαί ποικίλαι καὶ κρίσεις θεατρικαὶ, δημοσιευθεῖσαι ἐν ταῖς ἀθηναϊκαὶς ἐθημερίσι, κατὰ τῶν λεγομένων κωμειδυλλιῶν ἀποφαίνονται. Ὡν καιρός ὥπως ἐπέλθη ἢ ἀντιδρασίς ἐναντίον τῶν ἀπομιμήσεων τῶν ξενικῶν ἑκείνων ἔργων, ἄτινα κατὰ τὴν ὄμοιογίαν τοῦ μακαρίτου Queux de Saint-Hilaire οὐδὲν ἐν αὐτῷ τῇ χώρᾳ ἐν ἥ ἐγεννήθησαν καὶ ἀνετράφησαν, καίπερ κεκτημένα τέχνην καὶ πρωτοτυπίαν καὶ λεπτότητα καὶ ἐπὶ πᾶσι χάριν, μέγα τι δλως λογίζονται, ἀλλά ὑπὸ τῶν φρόνησιν ἀσκούντων παρορῶνται καὶ περιφρονοῦνται. Ἡ ὑποστήριξις τῶν ἔργων τούτων ἔχει ἑκεῖ πλὴν ἀλλων καὶ τοπικούς λόγους, οἵος ἐστιν δτι οἱ Παρίσιοι προσελκυόντοι· καθ' ἕκαστην ἔνεσσος πολλοὺς πρὸς τέχνην μεταβαίνοντας αὐτόσε; οἱ δὲ ἔνεσσοι οὗτοι πληροῦσι μάλιστα τὰ θέατρα ἑκεῖνα, ἄτινα σκοποῦσι τὴν τέχνην μόνον. Ἡ ἀληθῆς ὅμως κριτικὴ κατεξανέστη ἐναντίον αὐτῶν, αὐτοὶ δὲ οἱ διαπρύσιοι κηρυκες τῆς ἐλευθερίας τοῦ θεάτρου πναγκάθησαν νὰ μετανοῦσιν ιδόντες τὰ ἀποτελέσματα τῶν piéces à spectacle καὶ pièces à femmes. Μη τὰ ἡμέτερα κωμειδύλλια οὐκ εἰσὶ τοιαῦτα καὶ προάγονται ἐντούτῳ· καθ' ἄ φαίνεται ἐκ τοῦ τελευταῖον ἐκτελεσθέντος τοιούτου· Επὶ τοῦ καταστροφῆ ματος; Τὰ ἔργα ταῦτα ὡς καὶ ἀλλοτε παρετηρήσαμεν καταστρέφουσι καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑποκριτὰς καὶ ἀξίαν τινὰ ἔχοντας, μεταβάλλουσι δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς πρωτογνωνιστὰς εἰς comparses καὶ figurants. Εἶνε δὲ γνωστὸν δτι ιδίας τιμῆς ἄξιος ὑποκριτῆς ἐστιν ὁ δραματικὸς οὐχὶ δὲ ὁ τῶν μελοδραματίων (opérettes), διότι δύνανται τις ἐντὸς τριῶν μηνῶν νὰ παρουσιασθῆ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐν μελοδραματικῷ καὶ ἀπαίξῃ καλῶς δὲν δύνανται ὅμως νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸν ἐν δράματι. Τὸ δρᾶμα ἀπαιτεῖ μελέτην, κόπους καὶ μόχθους. Εάν τις ἔρωτήν την δεσποινίδα Bartet, θὰ μάθῃ παρ' αὐτῆς δτι ὥπως κατάσχῃ πν κατέχει θέσιν ἐν τῇ Γαλλικῇ-Κωμῳδίᾳ εἰγάδθη, ἔκοπιασε, ἐμόχθησε, διαρκῶς ἐμελέτα καὶ μελετᾷ ἐπὶ κρύνον πολὺν. Οὕτως ἐγένετο αὖτη ἡ κρατιστὴ ἀντιπρόσωπος τῆς νεωτέρας ὑποκριτικῆς τέχνης, η πανταχοῦ προκαλούσσα τὸν θαυμαδύον. Οἱ ἐκ τῶν ἡμετέρων ιδίᾳ ὑποκριταὶ, οἱ ἔχοντες συναισθησιν τοῦ ἔργου αὐτῶν, διείλουσι πρὸ παντὸς ν' ἀποκρύψωσι τὸ ἔργο ταῦτα, ἐν ὅσῳ τούλαχιστον ταῦτα εἰσίν οἱα τὰ ἄρτι ἐκτελεσθέντα. Εὔκυμεθα τὰ μέλλοντα νὰ ἐκτελεσθῶσι νὰ δσι τούλαχιστον κρείττονα.

Ως ἐν τῷ προτέρῳ ἐπιθεωρήσει ἡμῶν εἰπομεν ἐδιδάχθη ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Αἰκατερίνης Βερώνη ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ὁμονοίας τὸ πολύκροτον ἔγγον τοῦ γαλάτου δραματικοῦ Sardou Φαιδὼρα. Τὸ τρόπαιον τοῦτο οὐκ εἴα καθεύδει τὸν κυρίαν Παρασκευοπούλου, διδάσκονταν ἐν τῷ θεάτρῳ Παρισιδεῖσι. ἐφ' ὅ καὶ ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν τοῦ αὐτοῦ